

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 11.451 van 21 mei 2008
in de zaak RvV X IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Marokkaanse nationaliteit, per faxbericht op 20 mei 2008 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 20 april 2008 houdende bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, aan verzoeker ter kennis gebracht op 20 april 2008.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 mei 2008 om 10:00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. WILLEMS, die loco advocaat D. PRESSMAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. **De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:**

X, van Marokkaanse nationaliteit, is volgens het verzoekschrift sinds 1998 in België. Blijkens de bij het verzoekschrift gevoegde stukken heeft verzoeker een identiteitskaart voor vreemdelingen gehad, uitgereikt op 28 juli 2004 en geldig tot 18 december 2008. Ter zitting vermeldt verwerende partij dat dit identiteitsdocument werd ingetrokken nadat zijn huwelijk werd nietig verklaard hetgeen verzoeker niet betwist. Hij volgde een beroepsopleiding bij de VDAB die beëindigd werd op 29 april 2005. Verzoeker legt geen documenten voor waaruit zou kunnen blijken dat hij legaal verblijf heeft in het Rijk.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid:

- 2.1 Krachtens artikel 39/82, §2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en artikel 43, §1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.
- 2.2 Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet, en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn herleid, moet de verantwoording van verzoeker van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing evident, dit wil zeggen klaarblijkelijk, dit is, op het eerste gezicht onbetwistbaar, zijn. Verzoeker dient de uiterst dringende noodzakelijkheid met concrete gegevens aan te tonen. Dit impliceert dat de rechtvaardiging tweeledig is, met name dient enerzijds aangetoond te worden dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en anderzijds dient verzoeker aan te tonen dat hij niet onredelijk lang met het indienen van zijn verzoekschrift heeft gewacht.
- 2.3 Het bestreden bevel van 20 april 2008 werd aan verzoeker ter kennisgeving aangeboden op dezelfde dag. Het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid gedateerd 29 april 2008 werd per faxbericht ingediend op 20 mei 2008. In het verzoekschrift wordt niet de minste verantwoording gegeven voor het laten verstrijken van de volledige beroepstermijn alvorens een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen, zodat geenszins kan worden aangenomen dat verzoeker dat verzoeker diligent en alert heeft gereageerd. Evenmin wordt aannemelijk gemaakt waarom de schorsing volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zou komen, temeer daar tot op heden geen datum voor repatriëring blijkt te zijn voorzien.
- 2.4 Er is niet voldaan aan de opgelegde voorwaarden zoals voorzien door artikel 39/82, §2, van de Vreemdelingenwet en artikel 43, §1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend acht door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. VAN CAMP, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN CAMP.

M.-C. GOETHALS.